

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Szynkura

Protokolant: Zofia Wajda

po rozpoznaniu w dniu 13.04.2015 roku w Ząbkowicach Śląskich

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko M. M. (1)

o obniżenie alimentów

oddala powództwo

początek tekstu

[Przewodniczący 00:01:27.126] Uzasadnienie. Pozwem z dnia 20 października 2014 roku powód A. M. wniósł przeciwko pozwanemu synowi M. M. (1) o obniżenie alimentów z dnia 1.12.2014 roku, powoływał się tutaj na wyrok Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 2 czerwca 2014 roku sygnatura akt III RC 63/14 z kwoty 500 złotych do kwoty 300 złotych. W punkcie drugim domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W punkcie trzecim rozpoznanie sprawy także pod nieobecność powoda. W uzasadnieniu powoływał się na to, że jego obowiązek w stosunku do syna został ustalony na kwotę 500 złotych wyrokiem Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich w sprawie sygnatura akt III RC 63/14. Nadal stwierdzał, że jest muzykiem z zawodu, wcześniej był zatrudniony w trybie wyjazdowym, pracował jako muzyk na promie na Bałtyku, to się działo do 2011 roku, od tego momentu cały czas poszukuje stałego zatrudnienia, obecnie powód jest zatrudniony na umowę zlecenia w (...) Ośrodku (...) jako dyrygent Miejskiej (...), prowadzi zajęcia w szkółce adeptów orkiestry dętej pobierając z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 500 złotych brutto, odpowiednio 373 złote i 76 groszy netto. Pomimo dobrego zawodu powód obecnie nie ma możliwości podjęcia zatrudnienia na lepszych warunkach płacowych, jest to niemożliwe ze względu na mocno ograniczony rynek pracy w całym powiecie (...). Stwierdził ponadto, że cały czas aktywnie poszukuje zatrudnienia, jednakże jak do tej pory to poszukiwanie jest bezskuteczne, zarówno Powiatowy Urząd Pracy, szkoły jak i inne instytucje nie posiadają żadnych ofert pracy dla osób z kwalifikacjami muzyka. Powoływał się na to, że obecnie mieszka w wynajmowanym mieszkaniu ze swoją partnerką życiową A. C.

[? 00:03:48.070], wskazywał, że ta osiąga dochód w kwocie 1400 złotych, po czym powoływał się na koszty ponoszone w związku z utrzymaniem mieszkania, które według powoda kształtowały się na poziomie około 1.000 złotych. W dacie ostatniego rozstrzygnięcia alimentacyjnego w sprawie III RC 63/14 Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Powód M. M. (1) urodzony (...) jest synem, był synem pozwanego A. M. i B. M.. M. M. (1) był (...) Politechniki (...) na Wydziale Mechanicznym na kierunku (...) i inżyniera produkcji, w roku akademickim 2013/2014 był na III roku, studia odbywały się w systemie stacjonarnym, programowo trwały trzy i pół roku i kończą się uzyskaniem tytułu inżyniera. Planowany termin ukończenia studiów to 31 marca dwa tysiące, dwa tysiące tak, piętnastego roku, ale były to studia pierwszego stopnia. Powód nie ponosił wtedy opłat za studia, nie pobierał żadnych świadczeń pomocy materialnej, ani stypendialnej. W celu dojazdów na uczelnię powód korzystał ze środków komunikacji publicznej, na bilety miejskie

wydawał około 45 złotych miesięcznie. Łączne wydatki związane z kontynuowaniem roku, zakupów podręczników, przyborów, przygotowaniem materiałów szkolnych na zajęcia wynosiły około 900 złotych rocznie, odpowiednio około 100 złotych rocznie, przyjmując, iż studiuje przez okres 9 miesięcy. Koszty żywienia powoda utrzymywały się na poziomie około 400 złotych miesięcznie. Wydatki na zakup odzieży, środków higienicznych stanowiły kwotę około 200 złotych w skali miesiąca. M. M. (1) wynajmował pokój we W., z tego tytułu ponosił koszty od 500 do 550 złotych miesięcznie, był to czynsz najmu wraz z opłatami za media. Przyjeżdżał na niektóre weekendy do miejsca zamieszkania do swojej matki, tam też spędzał wakacje i święta, koszt dojazdu na trasie Z.-W. w jedną stronę wynosił od 8 do 15 złotych. Koszty utrzymania mieszkania w Z. należące do matki powoda B. M. oscylowały wokół kwoty około 800 złotych. Powód podejmował w tamtej sprawie w dacie ostatniego ustalenia zatrudnienie w oparciu o umowy cywilno-prawne, świadczył usługi na podstawie umowy zlecenie jako kinooperator w kinie (...) we W. osiągając wynagrodzenie średnio około 800 złotych netto miesięcznie, w zależności od liczby przepracowanych godzin w roku podatkowym 2013 i tutaj trzeba wskazać na to, że to nie były dochody za pełny rok, ponieważ nie rozpoczął pracy od samego początku roku, uzyskał przychód w wysokości 4.227 złotych 64 złote, odpowiednio 3.194 i 61 złotych netto. Korzystał z preferencyjnego kredytu studenckiego, do chwili rozstrzygnięcia pobrał kwotę 15.600 złotych. Matka powoda pracowała w Starostwie Powiatowym w Z., średni i miesięczny dochód to była kwota około 1.900 złotych. Ponadto na podstawie umowy o dzieło prowadziła sprawy finansowe wspólnoty mieszkaniowej, otrzymywała z tego tytułu dochód w wysokości około 100 złotych miesięcznie. Pozwany A. M. z zawodu był nauczycielem, w oparciu o umowy zlecenia pracował w (...) Ośrodku (...), pełnił funkcję dyrygenta Miejskiej (...), prowadził zajęcia w szkółce adeptów orkiestry dętej, z tego tytułu otrzymywał świadczenie w kwocie około 500 złotych brutto, odpowiednio 373 złote netto. Ponadto pozwany grał na uroczystościach pogrzebowych, również ta aktywność stanowiła dla niego dodatkowe źródło dochodu. W 2011 roku przez okres 1,5 roku pozwany pracował w charakterze muzyka na promie na Bałtyku, uzyskiwał z tego tytułu dochód rzędu 2.000 do 2.500 złotych. Nie posiadał żadnych przeciwwskazań zdrowotnych do podejmowania zatrudnienia. Nie był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Po raz ostatni był zarejestrowany w roku 2010. W okresie ostatniego roku Powiatowy Urząd Pracy dysponował licznymi ofertami dla osób bez kwalifikacji. Pozwany mieszkał wraz z konkubiną A. C.

[? 00:09:16.583] w wynajmowanym mieszkaniu przy ulicy (...), z tego tytułu ponosili wraz z partnerką koszty utrzymania mieszkania w kwocie około 1.000 złotych. Jego partnerka była zatrudniona, otrzymywała dochód w kwocie około 1.400 złotych. Pozwany w tamtej sprawie A. M. sporadycznie przekazywał środki pieniężne na utrzymanie syna M., w żaden inny sposób nie wspierał syna, utrzymywał z powodem luźny kontakt w formie telefonicznej. Na dzień dzisiejszy Sąd ustalił następujący stan faktyczny. M. M. (1) pozwany w niniejszej sprawie jest nadal (...) Politechniki (...) na Wydziale Mechanicznym na kierunku (...) i inżynieria produkcji. W roku akademickim 2014/2015 jest studentem IV roku studiów. Studia odbywają się w systemie stacjonarnym, planowo teraz pozwany w niniejszej sprawie przeszedł na drugi poziom, jest to poziom magisterski. Nie pobiera w bieżącym roku akademickim z uczelni żadnych świadczeń, żadnej pomocy materialnej, ani stypendium za wyniki w nauce, w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego w niniejszej sprawie M. M. (1) karta 45, odwrót karta 40, 46. Nadal korzysta ze środków komunikacji publicznej, nadal zakupuje bilet miesięczny, nadal nie zmieniły się jego wydatki takie bieżące związane z kontynuowaniem nauki oraz wydatki osobiste, w tym zakresie ponownie Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego karta 45, odwrót 46. M. M. (1) wynajmuje nadal pokój we W. z tymże w innym miejscu niż w dacie ostatniego rozstrzygnięcia, z tego tytułu opłaca czynsz najmu, jest to część czynszu w kwocie 650 złotych, dodatkowo za media płaci od 60 do 80 złotych. Nadal przyjeżdża do domu rodzinnego w niektóre weekendy, spędza tam czas wolny, koszt dojazdu na trasie W.-Z. w jedną stronę podaje na kwotę około 15 złotych, jest to kwota tożsama z ustalonymi w dacie ostatniego rozstrzygnięcia alimentacyjnego. W zakresie zatrudnienia matki B. M. oraz w zakresie kosztów związanych z jej utrzymaniem nic, oświadcza, że nic się nie zmieniło, w tym zakresie Sąd oparł się o informacje o dochodach matki PIT 11 karta 51 i 52, także na zeznaniach pozwanego karta 45, karta 46 akt. Pozwany w niniejszej sprawie M. M. (1) nadal podejmuje zatrudnienie w oparciu o umowy cywilno-prawne jako kinooperator w kinie (...) we W. osiągając wynagrodzenie średnio 800 złotych netto, w zależności od, 800, 850 w zależności od liczby przepracowanych godzin w roku 2014 z tego tytułu osiągnął odpowiednio przychód w kwocie 12.132 złote, dochód 9.706 złotych. Zgodnie z oświadczeniem powoda nadal bierze udział w koncertach zespołu, to samo miało miejsce w dacie ostatniego rozstrzygnięcia alimentacyjnego, niektóre koncerty są płatne, z tego są pokrywane koszty koncertów

płatnych od czerwca 2014 roku było około 30 koncertów, większość jednak z nich była bezpłatna około 10 koncertów było płatnych. Jednorazowy przychód z tego tytułu to kwota od 1.500 do 2.000 złotych, w tym zakresie zawierane są umowy o dzieło, zawiera te umowy wokalista, w zakresie tego dochodu rozlicza się wokalista, w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniu rocznym PIT pozwanego karta 55 akt, rachunków do umowy zlecenia za okres od lutego 2014 do lutego 2015 karta 33, 40, 41. Jeszcze tutaj przeoczyłem, powracając do kosztów związanych z wynajmem pokoju we W. i kosztów z tym związanych Sąd oparł się na dowodach, to jest potwierdzeniach wpłaty czynszu najmu na kartach 30, 32 oraz umowy najmu karta 48 do karty 50. M. M. (1) nie korzysta już z preferencyjnego kredytu studenckiego, rozważa taką możliwość, w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego karta 45, odwrót karta 46. Jeżeli chodzi o powoda w niniejszej sprawie A. M. Sąd ustalił, że ten nadal jest nauczycielem muzyki, pracuje w oparciu na umowę zlecenie zawartą z (...) Ośrodkiem (...) w Z., nadal pełni funkcję dyrygenta miejskiej orkiestry dętej, prowadzi zajęcia w szkółce adeptów orkiestry dętej, wysokość wynagrodzenia z tego tytułu wynosi około 500 złotych miesięcznie, odpowiednio 373 złote 76 złotych netto. Według oświadczenia powód nie gra już na uroczystościach pogrzebowych i ta aktywność nie stanowi dla niego źródła dodatkowego dochodu. Powód poszukuje pracy, nie przynosi to jednak oczekiwanego efektu, z tym iż ogranicza poszukiwanie, obszar poszukiwania pracy tylko i wyłącznie do miasta Z., jak twierdzi w zeznaniu robi to dla swojego dobra, w tym zakresie Sąd oparł się na następujących dowodach: umowa zlecenia karta 7, pismo urzędu pracy karta 8 akt, pismo szkoły podstawowej numer 2 karta 9, pismo Gimnazjum numer 2 karta 10, pismo Liceum Ogólnokształcącego karta 11, pismo Gimnazjum numer 1 karta 12, zaświadczenia (...) Ośrodka (...) karta 22, oraz przesłuchania powoda karta 45, karta 45 odwrót. Pozwany, powód przepraszam, w niniejszej sprawie nadal nie jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy. Jeśli by się zarejestrował, nie mógłby prowadzić pracy na umowę zlecenia w (...) Ośrodku (...). Pozwany nadal mieszka wraz ze swoją partnerką, A. C. w wynajmowanym mieszkaniu. Z tytułu utrzymania mieszkania pozwany i jego partnerka ponoszą koszty jego utrzymania w kwocie około 1.000 złotych miesięcznie. A. C. nadal pracuje zawodowo. Otrzymuje wynagrodzenie w kwocie około 1.400 złotych miesięcznie. W tym zakresie Sąd oparł się na następujących dowodach: dokument przekazu na rzecz T. karta 23, dokument przekazu na rzecz (...) karta 24, dokument przekazu z tytułu czynszu karta 25, umowa najmu lokalu karta 26, 29, oraz przesłuchania powoda karta 45, 45 odwrót. W tak ustalonym, w tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje. Czyli po wnikliwym przeanalizowaniu zebranych w sprawie dowodów, dokonaniu ich oceny w granicach przewidzianych przez art. 233 par. 1 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd doszedł do przekonania, iż powództwo wniesione przez A. M. przeciwko M. M. (1) o obniżenie alimentów, nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z treścią art. 133 par. 1 Kodeksu rodzinnego, rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z dyspozycji tego przepisu jednoznacznie wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek dostarczenia dziecku środków utrzymania i wychowania. Z powyższego wynika, że czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony konkretnym terminem, a jedynie okolicznością, czy ze względu na poziom rozwoju i stopień wykształcenia uprawniony może utrzymać się samodzielnie. Stosownie do treści par. 3 cytowanego artykułu, rodzice mogą się uchylić od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie odkłada należytych starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, pozwany M. M. (1) jest osobą pełnoletnią, bo ukończył 22 lata, to już teraz będzie 23 lata, jednak nadal kontynuuje naukę w roku akademickim 2014/2015 i jest (...) Politechniki (...) na Wydziale Mechanicznym na kierunku (...) i inżynieria produkcji z tym, iż teraz są to studia magisterskie, jest studentem czwartego roku. Studia odbywają się w trybie stacjonarnym, a w toku niniejszego postępowania nie wykazano, by powód nie czynił należytych postępów w nauce, zaniedbywaną ją, czy też czas przeznaczony na naukę wykorzystywał w inny sposób. Z materiału zgromadzonego w sprawie uznać należy, że czas pobierania nauki przez powoda nie wydłuża się w nadmierny sposób, poza zwyczajowo przyjęte granice. Powód podjął studia wyższe od razu po zakończeniu nauki w szkole średniej, a więc zgodnie z normalnym tokiem nauki i kontynuuje je zgodnie z planem. Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia w niniejszej sprawie, opierając się na treści art. 138 k.r.o., z którego wynika, iż w miarę zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, że powód posiada wystarczające własne dochody na pokrycie swoich kosztów

utrzymania. Powód nadal, tak jak w ówczesnym postępowaniu, podejmuje prace na umowę zlecenia. Z wyliczenia za rok 2014, bo był to pełny rok, w odróżnieniu od roku 2013, wynika, że powód osiągnął łączny przychód w kwocie 12.132 złote i 56 złotych, jest to kwota ubruttowiona, co daje około 856 złotych netto miesięcznie. Nie dysponuje środkami z kredytu studenckiego, tak, jak miało to miejsce w dacie ówczesnego rozstrzygnięcia. Wprawdzie, jak twierdzi, rozważa taką możliwość, ale Sąd ustala stan faktyczny na datę rozstrzygnięcia. Wprawdzie nie ponosi opłat za naukę, tak jak to miało miejsce wcześniej, natomiast ponosi koszt wynajmu, część kosztu wynajmu, ponieważ wynajmuje z kilkoma osobami i jest to wydatek rzędu 650 złotych plus koszty mediów od 60 do 80 złotych. Ponadto powód musi zakupić bilet miesięczny komunikacji miejskiej w celu dojazdów na uczelnię. Te 2 wydatki pochłaniają większą część otrzymanego wynagrodzenia. Oczywiście jest, że powód, oprócz tych wydatków, ponosi szereg innych kosztów, związanych ze swoim utrzymaniem, w tym zaspokojenie tak elementarnej potrzeby życiowej, jak wyżywienie, zakup odzieży, środków higienicznych, środków czystości, czy też zakup podręczników i innych materiałów szkoleniowych, niezbędnych z uwagi na pobieranie nauki na studiach. Z całą pewnością, nadal i Sąd podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone w ówczesnym postępowaniu, kwota, którą dysponuje w swoim budżecie w skali miesiąca, nie jest wystarczająca na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb bytowych. z tych też względów należy uznać, iż powód, pozwany przepraszam, iż mimo uzyskał pełnoletniość, to jego prawo do świadczeń alimentacyjnych należnych od ojca, A. M., nadal istnieje i nic w tym zakresie się nie zmieniło. Nie można oczekiwać, że pozwany, studiując, będzie poszukiwał w chwili obecnej takiego zatrudnienia, z którego dochód wystarczy mu na pokrycie wszystkich kosztów usprawiedliwionych dla jego osoby. Tutaj Sąd oczywiście pamiętał, że ten obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Jeżeli chodzi o powoda, A. M., jak sam przyznał przed Sądem, jest on osobą w pełni zdolną do podjęcia zatrudnienia. Nie posiada żadnych przeciwwskazań. Swoją aktywność w poszukiwaniu pracy ogranicza jednak do miasta Z.. Twierdził, że jest aktywny zawodowo, natomiast pisma, które przedłożył, czyli pisma do Szkół Podstawowych, Gimnazjum, Liceum, ograniczają się tylko i wyłącznie do miasta Z.. Nie sposób przyjąć zatem, że powód aktywnie poszukuje pracę. Rozesłanie tych kilku pism, no zajęło mu, nie wiem, może godzinę, może dwie, czyli przygotowanie tego materiału, rozesłanie, potem otrzymał odpowiedzi i na tym według powoda ma polegać jego aktywność w poszukiwaniu pracy. Dodatkowo przedłożył pismo Urzędu Pracy, z którego wynikało, że Urząd nie posiada ofert pracy dla osób w wyuczonym przez niego zawodzie muzyka. Skoro powód powołuje się na bezrobocie strukturalne w mieście i powiecie Z., no powinien zmienić swoje nastawienie, powinien zmienić zakres i miejscowy, i rzeczowy można by było powiedzieć w poszukiwaniu pracy, czyli powinien wyjść poza miasto Z., być może też powinien zmienić zapatrywanie, co do dalszego wykonywania zawodu muzyka, skoro w tym zawodzie, jak twierdzi, nie może znaleźć zaświadczenia. Powód słuchany przed Sądem na wszystkie zadane pytania odpowiadał, że nic od daty ostatniego rozstrzygnięcia, a miało ono miejsce w czerwcu 2014, nic, albo niewiele zmieniło się w jego sytuacji. Wskazywał jedynie, że zaprzestał okazjonalnego grania na pogrzebach. Nadal pełni funkcję i robi to na umowę zlecenia dyrygenta Miejskiej (...), prowadzi zajęcia w szkółce adeptów (...) w Z. w Ośrodku (...), za co nadal otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 500 złotych brutto miesięcznie, odpowiednio 373 złote 76 złoty netto. Nie można więc uznać tym sposobem, że coś w sytuacji powoda się zmieniło, a ta sytuacja wnikliwie została rozstrzygnięta w czerwcu 2014 roku w sprawie III RC 63/14. Dodatkowo, jeżeli chodzi o sytuację osobistą powoda, także nic się w tej sytuacji nie zmieniło. Nadal powód pozostaje w nieformalnym związku z panią A. C.. Nadal mieszka razem z nią, podaje, iż z tytułu utrzymania mieszkania wraz ze swoją partnerką ponosi koszty w kwocie około 1.000 złotych, co miało miejsce także w dacie ówczesnego rozstrzygnięcia alimentacyjnego. Jego partnerka nadal pracuje zawodowo, nadal otrzymuje wynagrodzenie w takiej samej kwocie, czyli w kwocie około 1.400 złotych. Fakt, że A. M., będąc osobą dorosłą, zdolną do pracy, nie podejmuje z własnej woli dodatkowego, albo całkowicie innego zatrudnienia, adekwatnego do swoich możliwości zarobkowych, nie może wpływać ujemnie na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec syna i nie wyklucza konieczności no dalszego alimentowania syna na poziomie odpowiednim do jego usprawiedliwionych kosztów utrzymania. Powód wie, że posiada na swoim utrzymaniu dziecko, które, mimo swojej pełnoletniości, realizuje naukę na studiach. Nie osiągnęło jeszcze możliwości samodzielnego utrzymania, a i to niestety powód powinien dołożyć wszelkich starań w celu maksymalnego wykorzystania swoich możliwości zarobkowych i wykazać w tym zakresie większą aktywność w kierunku znalezienia zatrudnienia, stanowiącego źródło pewnego, regularnego i dodatkowo dochodu na odpowiednim poziomie. Nadal dla Sądu i Sąd wyraził już to we wcześniejszym postępowaniu, jest niezrozumiałe, że pozwany, wiedząc o tych okolicznościach, praktycznie, tak, mimo tych kilku pism, jakie rozesłał, mimo tej informacji, którą uzyskał z Urzędu Pracy, praktycznie zaniechał podjęcia

kroków w celu uzyskania stałej pracy, ogranicza swoją aktywność zawodową do podejmowania dorywczej pracy w oparciu o umowę cywilnoprawną, która zapewnia mu no minimalny dochód. Sąd nadal, powołując się na pracę wykonywaną przez pozwanego w 2011 roku, kiedy pracował w charakterze muzyka na promie, osiągał dochód w kwocie 2.000, dwa i pół tysiąca złotych, zgodnie z jego doświadczeniem, nie zmienił przekonania, że możliwości zarobkowe powoda nadal oscylują wokół kwoty dwa, dwa i pół tysiąca złotych, skoro ta sytuacja powoda, zresztą zgodnie z jego oświadczeniem, od daty ostatniego rozstrzygnięcia nie uległa jakimś większym zmianom. Gdyby powód osiągał wynagrodzenie na tym poziomie, a jest to wynagrodzenie przy jego wykształceniu realne, nie miałby najmniejszych problemów z wywiązaniem się z obowiązku alimentacyjnego nad synem. Opierając się więc o treść art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego uznać należy, że w sprawie niniejszej nie doszło do zmiany stosunków, które umożliwiłyby żądanie ze strony powoda zmiany orzeczenia, dotyczącego obowiązku alimentacyjnego i mając to na uwadze, to powództwo, jako nieznajdujące usprawiedliwionych podstaw w materiale dowodowym Sąd oddalił, utrzymując obowiązek alimentacyjny powoda A. M. wobec pozwanego M. M. (1), na poziomie 500 złotych miesięcznie. Tyle ...

[koniec części 00:34:07.382]